

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74S/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6021200281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6021200281.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Veľký Krtíš, Banícka 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Okresný úrad Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor, I. Madácha 2, 990 01 Veľký Krtíš, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Poľovnícke združenie IMREDO MB, Imrov Kopec 52, 991 21 Pravica, IČO: XX XXX XXX, 2/ Pozemkové spoločenstvo - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec, so sídlom Imrov Kopec 52, 991 21 Pravica, IČO: XX XXX XXX, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č.: OU-VK-PLO-2017/005814-012 zo dňa 31.októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Žalovanému bola dňa 29.12.2014 doručená žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru „U.“ zo dňa 27.12.2014 uznaného rozhodnutím Lesného úradu Veľký Krtíš sp. zn. Poľov.-XXX/XX/XXXX zo dňa 10.10.1994. Predmetnou zmluvou postúpili vlastníci spoločného poľovného revíru „U.“ jeho užívanie poľovníckemu združeniu IMREDO MB (ďalší účastník konania 1/). Žiadosť bola podaná zástupcami zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov L. B., T. B. a U. L. a zástupcom Poľovného združenia IMREDO MB. K žiadosti bola pripojená okrem zmluvy notárska zápisnica N 492/2013, NZ 335047/2013 zo dňa 09.10.2013, ktorou notár T. U. A., so sídlom vo Veľkom Krtíši osvedčil priebeh zhromaždenia vlastníkom poľovných pozemkov v Poľovnom revíri „U.“ konaného dňa 02.10.2013, potvrdenie o evidencii, zápisnica z valného zhromaždenia vlastníkov Lesnej a pasienkovej spoločnosti Chrtány konaného dňa 27.03.2011, zápisnica z valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec konaného dňa 25.05.2012 a verejné vyhlášky z obcí U., K., Q., P. a A..

2. Okresný úrad Veľký Krtíš, odbor pozemkový a lesný oznámil žiadateľom, že zmluvu zaevidoval dňom 12.01.2015. Proti uvedenému opatreniu podal protest okresný prokurátor v Lučenci, ktorému žalovaný nevyhovel a predložil vec priamo nadriadenému orgánu verejnej správy. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím zo dňa 22.05.2015 pod č. OU-BB-OOP4-2015/0214172 protestu prokurátora nevyhovel. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 23S/121/2015-41 zo dňa 17.02.2016 opatrenie o zaevidovaní zmluvy žalovaného - Okresného úradu Veľký Krtíš, pozemkového a lesného odboru - č. OU-VK-PLO-2015/00001-002 zo dňa 12.01.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti opatrenia podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. a

z dôvodu podľa § 250 ods. 3 O.s.p. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 06.06.2017 bol rozsudok krajského súdu potvrdený. V ďalšom konaní správny súd uložil orgánu verejnej správy preskúmať najmä, či zmluvu o užívaní poľovného revíru dňa 27.12.2014 podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady, vrátane dokladov o vlastníckom práve, resp. o zastupovaní vlastníkov poľovných pozemkov v súlade s ustanoveniami zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve. Zároveň mu uložil odstrániť nezrovnalosti týkajúce sa výmery poľovného revíru U., ktorý bol schválený s výmerou 1094,80 ha, avšak predmetnou zmluvou došlo k prenájmu poľovného revíru s výmerou väčšou - 1113,01 ha.

3. V ďalšom konaní žalovaný požiadal nadriadený orgán o stanovisko - usmernenie ako má postupovať pri zistenom rozdiely výmery poľovného revíru oproti výmere, ktorá je uvedená v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru. Nadriadený orgán oznámil svoje stanovisko, podľa ktorého odporučil tri možnosti riešenia, a to 1. odstrániť nezrovnalosti vo výmerách postupom podľa § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku, 2. vydaním nového rozhodnutia o uznaní poľovného revíru, 3. zákonným postupom podľa príslušných ustanovení zákona o poľovníctve, ktorým by bolo možné nezrovnalosti právne zlegalizovať, avšak takýto postup nie je možný bez novelizácie zákona o poľovníctve. Dňa 25.07.2017 žalovaný vyzval nájomcu na doplnenie dokladov preukazujúcich vlastníctvo jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U., ktorí sa zúčastnili zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, resp. bolo za nich hlasované dňa 02.10.2013 a predloženie splnomocnení, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení dňa 02.10.2013. Žalovanému bola dňa 04.08.2017 doručená odpoveď Pozemkového spoločenstva - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec zo dňa 01.08.2017, prílohou ktorej boli plnomocnenstvá, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U. dňa 02.10.2013 v členení podľa splnomocnencov s uvedením splnomocniteľov a tiež doklady preukazujúce vlastníctvo jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U. ku dňu 26.09.2013, t. j. 6 dní pred konaním zhromaždenia dňa 02.10.2013, podľa katastrálnych území: U., U., K., A. a Q..

4. Opatrením zo dňa 02.10.2017 pod č. OU-VK-PLO-2017/005814-006 Okresný úrad Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku opravil v písomnom vyhotovení rozhodnutia Lesného úradu Veľký Krtíš sp. zn. Poľov.-104/35/1994 zo dňa 10.10.1994 o uznaní poľovného revíru „U.“ chybu v písaní tak, že celkovú výmeru poľovného revíru opravil z 1094,80 ha na 1113,01 ha a výmeru lesných poľovných pozemkov z 536,80 ha na 551,01 ha.

Opatrenie žalovaného

5. Žalovaný oznámil žiadateľom - opatrením č. OU-VK-PLO-2017/005814-012 zo dňa 31.10.2017, že dňom 31.10.2017 podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“ alebo „zákon č. 274/2009 Z. z.) zaevidoval predmetnú zmluvu o užívaní poľovného revíru „U.“ uzatvorenú dňa 27.12.2014. V oznámení uviedol, že zaevidovaná zmluva obsahuje náležitosti uvedené v § 14 zákona č. 274/2009 Z. z. Poľovný revír „U.“ bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu Veľký Krtíš, sp. zn. Poľov.-104/35/1994 zo dňa 10.10.1994. V intenciách rozhodnutia správneho súdu v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR odstránil nezrovnalosti týkajúce sa výmery predmetného poľovného revíru postupom podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku, a to listom č. OU-VK-PLO-2017/005814-006 zo dňa 02.10.2017, konštatujúc výmeru poľovného revíru „U.“ celkovo 1113,01 ha, z toho poľovné pozemky predstavujú 558 ha a lesné poľovné pozemky 555,01 ha. Uviedol, že preskúmal predloženú zmluvu o užívaní poľovného revíru spísanú dňa 27.12.2014. Preveril, že zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru „U.“; v záujme presného a spoľahlivého zistenia skutkového stavu preskúmal predložené doklady preukazujúce vlastníctvo jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov v PR „U.“, ktorí sa zúčastnili zhromaždenia vlastníkov, resp. bolo za nich hlasované dňa 02.10.2013 a tiež preskúmal splnomocnenia, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení dňa 02.10.2013. Oznámil, že vlastníci spoločného poľovného revíru „U.“ postúpili jeho užívanie písomnou zmluvou o užívaní poľovného revíru „U.“ podľa § 13 ods. 1 písm. b) zákona č. 274/2009 Z. z. poľovníckej organizácii, resp. jej organizačnej zložke SPZ poľovníckemu združeniu IMREDOMB, so sídlom U. - Imrov Kopec č. 52, IČO: XX XXX XXX. Upozornil zmluvné strany, že dňom 31.10.2017, kedy bola zaevidovaná predmetná zmluva, ruší ustanovenie tohto úradu o zaevidovaní zmluvy uvedené v závere predmetnej zmluvy zo dňa 12.01.2015 o zaevidovaní a toto

nahrádza týmto oznámením, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou zaevidovanej zmluvy. Zmluva o užívaní poľovného revíru „U.“ je uzatvorená na dobu 10 rokov odo dňa jej evidencie v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z., t. j. 31.10.2017.

6. Opatrenie o zaevidovaní zmluvy zo dňa 31.10.2017 bolo preskúmané v rámci dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy prokurátorom. Výsledkom prieskumu bolo podanie protestu prokurátora Okresnej prokuratúry vo Veľkom Krtíši sp. zn. Pd 60/20/6610-7 zo dňa 02.11.2020. Žalovaný protestu nevyhovel, preto ho spolu so spisovým materiálom predložil Okresnému úradu Banská Bystrica, odboru opravných prostriedkov, referátu pôdohospodárstva, ktorý rozhodnutím č. OU-BB-00P4-2020/032339-002 zo dňa 23.12.2020 protestu prokurátora nevyhovel. Prokurátor podal proti rozhodnutiu Okresného úradu Banská Bystrica, odboru opravných prostriedkov odvolanie. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, sekcia lesného hospodárstva a spracovania dreva, odbor poľovníctva, rozhodlo rozhodnutím č. 8077/2021-730 zo dňa 23.04.2021 tak, že odvolanie prokurátora zamietlo a rozhodnutie Okresného úradu v Banskej Bystrici, odboru opravných prostriedkov č. OU-OOP4-2020/032339-002 zo dňa 23.12.2020 potvrdilo. Rozhodnutie ministerstva nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2021.

Žaloba, žalobné body

7. V zákonom stanovenej lehote (§ 181 ods. 2 SSP) podal žalobca všeobecnú správnu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-VK-PLO-2017/005814-012 zo dňa 31.10.2017, ktorým žalovaný zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru „U.“ uzatvorenú dňa 27.12.2014. Navrhoval zrušiť opatrenie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, pretože opatrením bol porušený zákon v rozsahu ustanovení § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve v nadväznosti na § 5 ods. 4, ods. 5 a ods. 6 a § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve a § 3 ods. 1, ods. 5, ods. 7 Správneho poriadku. Zrušiť opatrenie navrhoval z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), písm. e) a písm. f) SSP.

8. Na prvom mieste žalobca poukázal na skutočnosť, že správny orgán v rozpore s § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve zaevidoval zmluvu na 10 rokov odo dňa jej evidencie, t. j. od 31.10.2017, nezohľadniac individuálne okolnosti daného prípadu, keď tá istá zmluva bola už správnym orgánom zaevidovaná dňa 12.01.2015, a to na dobu približne 2 a pol roka roka, do právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/121/2015-41 zo dňa 17.02.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 06.06.2017, ktorým bolo opatrenie o zaevidovaní zmluvy zrušené. Zastával názor, že správny orgán postupoval pri časovom vymedzení účinnosti zmluvy mechanicky, zákonom nesúladným spôsobom, keď nezohľadnil, že zmluva už bola na určité obdobie evidovaná, pričom jej účinnosť bola zrušujúcim rozsudkom správneho súdu fakticky len prerušená, nakoľko ju správny orgán opätovne zaevidoval. Uvádzal, že zaevidovanie zmluvy nemá len evidenčný charakter, ale aj konštitutívne účinky, keď sa priamo dotýka výkonu práva poľovníctva, kedy okamihom zaevidovania zmluvy oprávnený zo zmluvy nadobúda právo užívať poľovné pozemky a súčasne z toho plynúce povinnosti. Účelom zákona o poľovníctve je okrem iného umožniť vlastníkom poľovného revíru rozhodnúť o tom, kto bude poľovný revír užívať, vrátane možnosti postúpiť užívanie revíru na dobu ustanovenú zákonom, zmluvou a za akých podmienok (najmä stanovenie náhrady za užívanie). Zmyslom procesu evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru. Zákon o poľovníctve síce nepredpokladá situáciu, že dôjde k prerušeniu účinnosti zmluvy, a tým k prerušeniu užívania revíru tak, ako tomu bolo v tejto veci, avšak podľa názoru žalobcu okresný úrad v rozpore s účelom zákona o poľovníctve umožňujúcim vlastníkovi poľovného revíru postúpiť jeho užívanie zmluvou na dobu ustanovenú zákonom o poľovníctve v § 14 ods. 2, aj v rozpore s princípom právneho štátu zakotveným k článku 2 ods. 2 Ústavy SR, zaevidoval zmluvu opätovne na 10 rokov odo dňa jej evidencie, t. j. od 31.10.2017, čím umelo predĺžil jej účinnosť.

9. Ďalej žalobca namietal, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď výmeru poľovného revíru U., nesúlad ktorý v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru s výmerou zistenou geodetickou spoločnosťou Geomarkt s.r.o. vznikol (podľa uvedenia správneho orgánu v opatrení zo dňa 02.10.2017), vzhľadom na odstup času od vydania predmetného rozhodnutia zmenou vo vlastníckych, resp. užívateľských vzťahoch, ako i zmenou druhov pozemkov a podobne v uvedenom poľovnom revíri, opravil podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Inštitút upravený v ustanovení § 47 ods. 6 Správneho poriadku umožňuje bez použitia opravného prostriedku vykonať nápravu chýb, ku ktorým došlo pri vyhotovovaní písomného

rozhodnutia. Takáto oprava je možná výlučne len vtedy, ak ide o chyby v písaní, v počítaní alebo o iné zrejme nesprávnosti, teda, ak ide o technické chyby formálneho charakteru, ktoré nemenia zmysel a obsah rozhodnutia. Uvedené zákonné ustanovenie neslúži na zmenu obsahu rozhodnutia v prípade, ak sa zmenia pomery, resp. skutkový stav. V predmetnej veci správny orgán opravou neodstraňoval chybu v písaní, či počítaní, ani inú zrejmu nesprávnosť, ale reagoval na zmenu výmery poľovného revíru U., ktorá nastala po uznaní tohto poľovného revíru. Správny súd síce uložil odstrániť nezrovnalosti týkajúce sa výmery poľovného revíru, avšak z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu nevyplýva, že tak má urobiť formou opravy výmery poľovného revíru v rozhodnutí o jeho uznaní. S názorom žalovaného v spojení s názorom Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov uvedeným v jeho stanovisku zo dňa 21.09.2017, že jedným zo spôsobov odstránenia nezrovnalosti týkajúcej sa výmery poľovného revíru je spôsob opravy výmery postupom podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku sa žalobca nestotožnil, nakoľko takýto postup predstavuje obchádzanie zákona, keďže zmyslom inštitútu opravy, je len odstránenie zrejmych chýb a nesprávností pri písomnom vyhotovení rozhodnutia.

10. Podľa žalobcu správny orgán riadne nezistil skutočný stav vecí, keď sa nezaoberal otázkou, či osoby vystupujúce na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U. dňa 02.10.2013 za Pozemkové spoločenstvo - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec a za Lesnú a pasienkovú spoločnosť Pozemkové spoločenstvo K., boli oprávnené zastupovať jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru U., tvoriacich spoločnú nehnuteľnosť. Vytýkal žalovanému, že si nezabezpečil potrebné listiny, napríklad zmluvu o založení spoločenstva, prípadne aj stanovy, za účelom overenia tej skutočnosti, či za uvedené subjekty konali na zhromaždení vlastníkov dňa 02.10.2013 oprávnené osoby. Poukázal na to, že správny orgán sa uspokojil len s predloženou zápisnicou z výročnej členskej schôdze konanej dňa 25.05.2012 na I. B., prílohou ktorej nebola ani prezenčná listina. Tiež uviedol, že obsahom spisu je aj uznesenie z valného zhromaždenia Pozemkového spoločenstva - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec konaného dňa 25.05.2012, podľa ktorého valné zhromaždenie schválilo na zastupovanie pozemkového spoločenstva na zhromaždeniach vlastníkov poľovných pozemkov aj v poľovnom revíri U. predsedu I. F. P., I. T. U. - podpredsedu a ako náhradník bol zvolený I. W. Q.. Tiež schválilo, že výbor pozemkového spoločenstva je poverený na zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U., pretože zastupuje viac ako jednu tretinu poľovných pozemkov v tomto revíri, čo však nemá oporu v zápisnici z „výročnej schôdze“. Ak mal správny orgán doklady ohľadne právneho postavenia uvedených spoločenstiev, ich orgánov a osôb oprávnených konať v mene vlastníkov spoločných nehnuteľností k dispozícii úradnej činnosti, tieto mali byť obsahom administratívneho spisu.

11. Ďalej žalobca namietal riadne nezistenie skutočného stavu vecí, ani pokiaľ ide o preukázanie vlastníckych vzťahov v poľovnom revíri U. v čase uzavretia zmluvy, keď síce obsahom spisu sú dve technické správy spoločnosti Geomerkart s.r.o. so zoznamami vlastníkov v obvode poľovného revíru U. spolu za všetky k. ú. aktuálnymi k 31.08.2013 a k 31.10.2014 (technická správa k 31.08.2013 bola obsahom administratívneho spisu už aj v čase súdneho prieskumu pod sp. zn. 23S/121/2015), v spise sa nenachádzajú aktualizované výpisy z listov vlastníctva k pozemkov patriacim do poľovného revíru U. ku dňu uzavretia zmluvy, ale len geodetickou kanceláriou vytvorené súvahy ohľadne jednotlivých nimi vymedzených vlastníkov poľovných pozemkov, a to napriek tomu, že správny súd v ďalšom konaní uložil správnomu orgánu preskúmať najmä, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady, vrátane dokladov o vlastníckom práve. Namietal, že správny orgán si na uvedený účel osvojil len uvedené technické správy a súvahy vlastníckych vzťahov, pričom technické správy tej istej geodetickej kancelárie spochybnil sám žalovaný v inej veci, v ktorej opatrením nezaevidoval inú zmluvu o užívaní poľovného revíru, ktoré opatrenie bolo aj predmetom súdneho prieskumu Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/54/2019. Podľa žalobcu žalovaný v rozpore s § 191 ods. 6 SSP nepostupoval v súlade s právnym názorom vysloveným v rámci predchádzajúceho súdneho prieskumu.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe trval na zákonnosti postupu žalovaného pri zaevidovaní zmluvy, ako aj samotného opatrenia o zaevidovaní zmluvy a navrhol žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietnuť.

13. Názor žalobcu, že správny orgán postupoval pri časovom vymedzení účinnosti zmluvy mechanicky, keď nezohľadnil, že uvedená zmluva uzatvorená dňa 27.12.2014 bola už na určité obdobie evidovaná,

príčom jej účinnosť bola zrušujúcim rozsudkom správneho súdu fakticky len prerušená, označil za zmätočný. Nejde o porušenie zákona zo strany žalovaného, lebo v ustanovení § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve je jednoznačne ustanovené, že zmluva sa uzatvára na 10 rokov v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri a na 15 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1. Zákon o poľovníctve vo svojich ustanoveniach vôbec nedefinuje pojem „prerušenie zmluvy“ ani rozsudkom súdu na určité obdobie tak, ako si to vysvetľuje prokurátor. Zaevidovanie zmluvy bolo právoplatným rozsudkom správneho súdu zrušené a vec vrátená správnemu orgánu na ďalšie konanie. Pri vydávaní opatrenia o zaevidovaní zmluvy o užívaní PR „U.“ žalovaný jednoznačne vychádzal z ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve. Preto nemožno súhlasiť s tým, že žalovaný umelo predĺžil účinnosť zmluvy z 10 rokov na 12 a pol roka.

14. Žalovaný nesúhlasil s námietkou, čo do nedostatočného zistenia skutočného stavu veci, že správny orgán sa nezaoberal otázkou, či osoby vystupujúce na zhromaždení vlastníkov poľovních pozemkov v PR „U.“ dňa 02.10.2013 za Pozemkové spoločenstvo - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec ako i za Lesnú a pasienkovú spoločnosť Pozemkové spoločenstvo K. boli oprávnené zastupovať jednotlivých vlastníkov poľovních pozemkov uvedených spoločenstiev. Žalovaný k tejto námietke uviedol, že predmetné pozemkové spoločenstvá boli a sú podľa zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách platného do 30.04.2013 vedené v registri pozemkových spoločenstiev, ktorý podľa platného Zákona o pozemkových spoločenstvách vedie v súčasnosti okresný úrad, pozemkový a lesný odbor, oddelenie lesného hospodárstva, ktorý uchováva a vedie i príslušné zbierky listín každého registrovaného pozemkového spoločenstva. Preto by bolo nevhodné vyhotovovať fotokópie dokumentov a prikladať ich do spisového materiálu, čo nemá ani žiadnu oporu v žiadnom právnom predpise. Prokurátor má možnosť si overiť register pozemkových spoločenstiev, ktorý je verejne prístupný, v ktorom je možné zistiť, že v čase konania uvedeného zhromaždenia boli predmetné spoločenstvá vedené v registri pozemkových spoločenstiev ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou, nakoľko zákon č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách platný a účinný od 01.05.2013 termín „pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity“ nepozná.

15. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že orgán štátnej správy sa uspokojil len s predloženou zápisnicou zo dňa 25.05.2012. Z predložených dokumentov je dostatočne zrejmé, kto mal za jednotlivé pozemkové spoločenstvá konať na predmetnom zhromaždení, nakoľko to jednoznačne potvrdzujú uznesenia z valných zhromaždení dotknutých pozemkových spoločenstiev, ktoré boli schválené a prijaté na zhromaždeniach a ktoré sú súčasťou napadnutého spisového materiálu. Žalovaný dal do pozornosti stanovisko Generálnej prokuratúry SR o evidencii zmlúv o výkone práva poľovníctva č. VI/3 Gd 103/16/1000-4 zo dňa 31.05.2016 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžk/27/2017 zo dňa 23.08.2018, kde kasačný súd zdôraznil, že na evidenciu zmluvy o užívaní poľovního revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 79 ods. 2 zákona o poľovníctve) a zároveň zdôraznil, že vzhľadom na súkromný charakter zmluvy o užívaní poľovního revíru, správny orgán nie je oprávnený túto zmluvu hmotnoprávne preskúmať mimo zákonom stanovený rámec. Správny orgán je oprávnený preskúmať len to, či zmluva obsahuje náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či ju podpísali vlastníci spoločného poľovního revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovních pozemkov z výmery poľovního revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve). Správny orgán nezaeviduje zmluvu len vtedy, ak na užívanie poľovního revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve, alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Súčasťou žiadosti o evidenciu je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia, ktorá okrem iného osvedčuje aj účasť vlastníkov, im prislúchajúce vlastnícke právo a od toho odvodené hlasovacie právo. Notárska zápisnica teda priamo osvedčuje, či zmluvu o užívaní poľovního revíru podpísali vlastníci spoločného poľovního revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovních pozemkov z výmery poľovního revíru. Žalovaný konštatoval, že v poľovním revíri „U.“ sa konalo iba jedno zhromaždenie vlastníkov poľovních revírov a správneho orgánu bola predložená iba jedna zmluva o užívaní tohto poľovního revíru na zaevidovanie, ktorá spĺňa všetky náležitosti podľa § 14 zákona o poľovníctve.

16. Ďalší účastníci konania sa k žalobe nevyjadřili.

17. Žalobca nepodal repliku na vyjadrenie žalovaného.

Posúdenie podstatných skutkových a právny argumentov súdom - dôvody rozsudku

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd vecne príslušný podľa § 10 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP preskúmal správnu žalobou napadnuté opatrenie žalovaného, vrátane postupu, ktorý mu predchádzal, výlučne v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby, vec prejednal na pojednávaní, ktoré nariadil na základe návrhu žalovaného (§ 107 ods. 1 písm. a) SSP) a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju zamietol podľa § 190 SSP.

19. Predmetom súdneho prieskumu je opatrenie žalovaného Okresného úradu Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor č. OU-VK-PLO-2017/005814-012 zo dňa 31.10.2017, ktorým podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru „U.“, uzavretú dňa 27.12.2014 medzi vlastníkami poľovných pozemkov ako prenajímateľmi a poľovníckym združením IMREDOOMB, so sídlom v Pravici - Imrov Kopec č. XX ako nájomcom.

20. Proti opatreniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš protest Pd 60/20/6610-7 zo dňa 02.11.2020, doručený žalovanému 03.11.2020, ktorému žalovaný podľa § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z. nevyhovel a predložil vec podľa § 26 ods. 3 tohto zákona Okresnému úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov. Tento, ako nadriadený správny orgán žalovaného, protestu rozhodnutím č. OU-BB-OOP4-2020/032339-002 zo dňa 23.12.2020 nevyhovel. Na základe odvolania prokurátora rozhodovalo vo veci Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Sekcia lesného hospodárstva a spracovania dreva, Odbor poľovníctva, ktoré rozhodnutím č. sp. 8077/2021-730, č. záznamu 8819/2021 zo dňa 23.04.2021 potvrdilo rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov č. OU-BB-OOP4-2020/032339-002 zo dňa 23.12.2020 a odvolanie prokurátora zamietlo.

21. Žaloba prokurátora bola podaná v zmysle ustanovenia § 24 ods. 14 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v spojení s ustanovením § 45 ods. 1, § 178 ods. 2 SSP. Ide o všeobecnú správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP, na podanie ktorej je prokurátor oprávnený v prípade ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

22. Ani zásada uplatňovaná v súdnom prieskume v zmysle § 5 ods. 11 SSP, podľa ktorej konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánu verejnej správy neopravňuje správny súd preskúmať napadnuté opatrenie nad rozsah žalobných bodov uplatnených prokurátorom, t. j. nad rozsah tvrdení z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov považuje prokurátor napadnuté výroky opatrenia za nezákonné (§ 182 ods. 1 písm. e) SSP). Aj v tomto prípade je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby podľa § 134 ods. 1 SSP, keďže sa nejedná o žiadosť z výnimiek vymenovaných v ods. 2 paragrafu 134 SSP. Preto aj v tomto prípade je predmet súdneho prieskumu limitovaný výlučne žalobnými bodmi uplatnenými žalobcom v zákonom stanovenej lehote na podanie žaloby, v danom prípade v zmysle § 181 ods. 2 SSP. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že hoci prokurátor napáda správnu žalobou podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP opatrenie orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené (45 ods. 1 SSP), realizujúc svoje oprávnenie chrániť zákonnosť, ak jeho protestu nebolo vyhovené (§ 61 písm. b) SSP), lehota na podanie správnej žaloby sa odvíja od právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu. Nie je však vylúčené, že by prokurátor v rámci žalobných bodov poukázal aj na argumentáciu uvedenú v odôvodnení rozhodnutia o nevyhovení protestu, ak ju považuje z hľadiska jej právnej konformity za neudržateľnú a takýmto spôsobom chce zvýrazniť protiprávnosť alebo neaplikovateľnosť záverov orgánu verejnej správy rozhodujúceho o proteste (Q., J., N., M., F., M., N., A. a kolektív, Správny súdny poriadok, komentár. Bratislava: C.H.BECK, 2018, strana 318). Ak takto žalobca nepostupoval (nenamietal, čo do dôvodov rozhodnutia o nevyhovení protestu), správny súd nie je ani v tomto konaní oprávnený dôvody nezákonnosti za žalobcu vyhľadávať. Koná len v rozsahu žalobných bodov, v rámci ktorých posudzuje, či žalobou napadnuté rozhodnutie/opatrenie bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi a procesnými predpismi. Možno sa len domnievať, že prokurátor, čo do argumentácie orgánov verejnej správy rozhodujúcich o proteste prokurátora (v oboch stupňoch) nemal čo namietat. Žaloba podľa § 6 ods. 1 písm. a) podaná prokurátorom musí rovnako obsahovať náležitosti podľa § 182 ods. 1 písm. a) až h) SSP a k tejto žalobe podľa Správneho súdneho poriadku prokurátor pripája jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora vydané v poslednom stupni (§ 182 ods. 2 písm. c), posledná časť vety SSP). Je pritom vhodné, aby k žalobe pripojil aj jedno vyhotovenie žalobou napadnutého rozhodnutia/opatrenia,

ktoré neúspešne napadol protestom, čo však výslovne z ustanovenia § 182 ods. 2 písm. c) SSP pre prokurátora nevyplýva, avšak pre účely posúdenia procesných podmienok a následný súdny prieskum je to žiadúce. Napokon ustanovenie § 182 ods. 2 písm. c) SSP upravuje, že k správnej žalobe „musí byť“ pripojené jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia/opatrenia orgánu verejnej správy, teda splnenie tejto náležitosti žaloby (jej prílohy) sa vzťahuje na žaloby všetkých žalobcov, nikoho nevynímajúc a u prokurátora, vzhľadom na charakter konania o proteste, sa navyše vyžaduje pripojiť aj jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu. Správny súd zastáva preto názor, že prokurátor pripája k žalobe obe rozhodnutia, jednak to, ktoré napáda správnu žalobou a jednak to, ktorým nebolo protestu vyhovené (vydané v poslednom stupni).

23. Žalobca v žalobe namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve vo vzťahu k tvrdenému nezákonnému predĺženiu doby účinnosti zaevidovanej zmluvy, nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb., aplikáciou ktorého odstraňoval nezrovnalosti týkajúce sa výmery poľovného revíru ako „zrejmej nesprávnosti“, ďalej nedostatočne zistený skutočný stav vecí jednak ohľadom vlastníckych vzťahom v poľovnom revíri U., jednak ohľadom oprávnených zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov a jednak ohľadom subjektov na zhromaždeniach vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „U.“ a napokon, že žalovaný nepostupoval v súlade s vysloveným právnym názorom správnych súdov v rámci súdneho prieskumu, ktorým došlo k zrušeniu predchádzajúceho opatrenia o zaevidovaní predmetnej zmluvy.

Relevantná právna úprava

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona o poľovníctve; vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len „zhromaždenie“).

25. Podľa § 5 ods. 2 zákona o poľovníctve; na zhromaždení práva vlastníka vykonáva orgán alebo organizácia podľa osobitných predpisov.

26. Podľa § 5 ods. 3 zákona o poľovníctve; zhromaždenie zvoláva, zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len "zvolávateľ") počítanej z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru písomnou pozvánkou alebo verejnou vyhláškou, ktorá musí byť zverejnená vo všetkých dotknutých obciach obvyklým spôsobom najmenej 5 pracovných dní pred konaním zhromaždenia.

27. Podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve; zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná z výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru. Zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

28. Podľa § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve; prítomní vlastníci poľovných pozemkov sa zapisujú do listiny prítomných, ktorá obsahuje názov a sídlo právnickej osoby, alebo meno, priezvisko a bydlisko fyzickej osoby, ktorá je vlastníkom poľovných pozemkov, výmeru poľovných pozemkov pripadajúcich jednotlivým osobám a podiel výmery vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru. Zvolávateľ zabezpečuje a overuje zápis do listiny prítomných. Priebeh zhromaždenia sa osvedčuje notárskou zápisnicou, 7) ktorej prílohou je listina prítomných.

29. Podľa § 5 ods. 6 zákona o poľovníctve; na zhromaždení má hlas vlastníka poľovného pozemku váhu podielu na výmere vlastnených poľovných pozemkov k navrhovanej výmere poľovného revíru.

30. Podľa § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve; zhromaždenie si zvolí ním určený počet splnomocnencov, ktorým určí rozsah zastupovania vlastníkov poľovných pozemkov podľa tohto zákona.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve; o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri (ďalej len "užívanie poľovného revíru") rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona o poľovníctve; vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

33. Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve; užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou

a/ fyzickej osobe, ak vlastní viac ako 50% výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru,

b/ poľovníckej organizácii podľa § 32,

c/ fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá v poľovnom revíri vykonáva poľnohospodársku činnosť alebo lesnícku činnosť najmenej na 50 % výmery poľovného revíru alebo na časti bažantnice (§ 7 ods. 2), alebo zvernice (§ 6 ods. 1),

d/ právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá má vo svojej náplni vedeckú činnosť alebo pedagogickú činnosť v odbore poľovníctva.

34. Podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve; zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru.

35. Podľa § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve; zmluva sa uzatvára na desať rokov v oblastiach s chovom malej a srnčej zveri a na 15 rokov v oblastiach s chovom jelenej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1; zmluva o užívaní samostatnej zvernice a bažantnice sa uzatvára najmenej na dobu 10 rokov.

36. Podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve; zmluva musí obsahovať najmä:

a/ identifikačné údaje užívateľa poľovného revíru a identifikačné údaje splnomocnencov podľa § 5 ods. 7 poverených podpisom zmluvy,

b/ údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o uznaní,

c/ výšku a spôsob vyplatenia dohodnutej náhrady za postúpenie užívania poľovného revíru za každý hektár poľovného pozemku,

d/ dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru,

e/ podmienky zmien a doplnkov,

f/ dátum uzatvorenia zmluvy a podpisy zástupcov zmluvných strán,

g/ odklad účinnosti zmluvy podmienený zaevidovaním zmluvy okresným úradom.

37. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve; evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

38. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve; okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

39. Podľa § 79 ods. 1 zákona o poľovníctve; na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 48) ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve; všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13.

41. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a stanoviskami účastníkov konania dospel k záveru, že žiaden zo žalobných bodov nie je spôsobilý prelomiť zákonnosť napadnutého opatrenia žalovaného, čo vyústilo do zamietnutia predmetnej žaloby ako nedôvodnej.

42. K prvej žalobnej námietke, ktorou žalobca namietal postup v rozpore s § 14 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. správny súd uvádza: Opatrenie, ktorým dochádza k zaevidovaniu zmluvy o užívaní poľovného revíru je individuálnym správnym aktom evidenčnej povahy. V zmysle § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve sa na evidenciu zmluvy podľa § 13 nevzťahuje Správny poriadok. Orgán verejnej správy koná, realizujúc svoju právomoc vo verejnoprávnej rovine, eviduje písomnú zmluvu o užívaní

poľovného revíru, ktorá je evidentne súkromnoprávnej povahy. Pri zaevidovaní orgán verejnej správy skúma, či sú splnené zákonom dané formálne náležitosti - predpoklady zaevidovania v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. a zároveň, či neexistujú dôvody brániace zaevidovaniu zmluvy v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z., teda aj to, či zmluva obsahuje náležitosti, ktoré musí obsahovať podľa § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. Z evidencnej povahy opatrenia o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, nemožno vyvodiť, že činnosť žalovaného ako evidujúceho orgánu je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Aj keď by sa administratívny proces podľa § 16 zákona o poľovníctve mohol javiť ako čisto formálny, majúci len evidenčný charakter, výsledok samotnej evidencie má podstatný vplyv na účinnosť zaevidovanej zmluvy, a teda má právne účinky s reálnym dotykom na práva a právom chránené záujmy jednak subjektov oprávnených na výkon poľovníctva a jednak vlastníkov a spoluvlastníkov poľovných pozemkov dotknutého poľovného revíru. Je pravdou, že zaevidovanie má aj konštitutívny účinok, tak ako správne uviedol žalobca, spočívajúci v tom, že okamihom zaevidovania zmluvy oprávnený zo zmluvy nadobúda právo na užívanie poľovných pozemkov, a súčasne aj z toho plynúce povinnosti (§ 25 zákona o poľovníctve). Evidujúci orgán je však povinný pred registráciou zmluvy, okrem iného preveriť, či zmluva obsahuje náležitosti, ktoré musí obsahovať podľa § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z., neznamená to ale, že by bol orgán verejnej správy oprávnený nejakým spôsobom zasahovať do zmluvnej voľnosti zmluvných strán. Jej zmeny, doplnenia sú možné výlučne na základe prejavu vôle účastníkov zmluvy. Neprináleží mu preto žiadnym spôsobom korigovať v zmluve dohodnuté podmienky užívania poľovného revíru, vrátane doby nájmu poľovného revíru.

43. V danom prípade zmluvné strany v článku III., bod 1) zmluvy dohodli dobu nájmu nasledovne: „Podľa § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve sa zmluva uzatvára na dobu 10 rokov, odo dňa jej zaevidovania na Okresnom úrade Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor, podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve.“ V článku VII., bod 1) vymedzili, že akékoľvek zmeny alebo doplnky týkajúce sa obsahu tohto zmluvného vzťahu možno vykonať len písomnými dodatkami podpísanými všetkými zmluvnými stranami, ktoré budú následne v zmysle § 16 ods. 3 zákona o poľovníctve v písomnej forme odovzdané Okresnému úradu Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor.

44. Ak orgán verejnej správy po predložení zmluvy s prílohami zistí, že sú splnené zákonné podmienky - vymedzené formálne skutočnosti zaevidovania v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve a vylúči dôvody, kedy orgán verejnej správy nemôže zmluvu zaevidovať (§ 16 ods. 2 zákona o poľovníctve), zmluvu zaeviduje takého obsahu, aký bol dohodnutý zmluvnými stranami, vrátane doby nájmu. Žalovaný nemal inú možnosť, ako postupovať podľa zákona a po zistení splnenia zákonných podmienok, predloženú zmluvu zaevidovať. Možno uvažovať tiež tak, že by orgán verejnej správy zmluvu nezaevidoval, lebo sa dostala do rozporu so znením zákona, ak zmluvné strany neupravili hranicu doby nájmu, teda neznižili ju v reakcii na skutočnosť, že na základe zmluvy už došlo k užívaniu poľovného revíru cca 2 a pol roka. Ak však zostala zmluva nezmenená, predložená na zaevidovanie bola v rovnakom znení, jej zaevidovaním nastúpil účinok zmluvy v zmysle zmluvného dojednaní. Orgán verejnej správy však nerozhoduje o tom, na akú dobu zmluvu zaeviduje, ale skúma výlučne to, či zmluva je uzavretá v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o poľovníctve (doba nájmu v danom prípade 10 rokov) a keď ju zaeviduje, tak evidencia platí odo dňa jej zaevidovania podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Pre úspešnosť žaloby v tomto smere, by však žalobca musel namietať, že taká zmluva nie je evidencie schopná, pretože je v rozpore so zákonom, ak umožňuje užívať poľovný revír fakticky 12 a pol roka, čo však žalobca nenamietal, pričom správny súd je viazaný rozsahom uplatnených žalobných bodov.

45. K argumentácii žalobcu, že nezohľadnil individuálne okolnosti daného prípadu, správny súd uvádza, že neprináleží orgánu verejnej správy vstupovať do obsahu zmluvy a túto meniť, resp. nerešpektovať dojednanie v zmluve, a to ani z dôvodu individuálnych okolností tejto veci. Pokiaľ došlo k realizácii práv a povinností zo zmluvy v období po jej prvom zaevidovaní, toto obdobie nie je možné zohľadniť pri novom zaevidovaní zmluvy, ak nedošlo k zmene obsahu zmluvy zmluvnými stranami. Otázka riešenia vzájomných vzťahov zmluvných strán za toto obdobie je vecou ich dohody, keďže ide o vzťah súkromnej povahy, do ktorého neprináleží orgánu verejnej správy vstupovať. Opatrenie, ktorým bola tá istá zmluva už orgánom verejnej správy zaevidovaná dňa 12.01.2015, bolo správnym súdom zrušené, takže nevyvoláva žiadne právne účinky vo vzťahu k predloženej zmluve na zaevidovanie, ktorej obsah, čo do doby nájmu nebol zmenený. Nedošlo teda k porušeniu zákona žalovaným, lebo v ustanovení § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve je jednoznačne ustanovené, že zmluva sa uzatvára na 10 rokov v oblastiach

s chovom malej a srnčej zveri odo dňa jej evidencie podľa § 16 ods. 1. Žalovaný umelo nepredžil účinnosť zmluvy, len zmluvu evidoval v znení dojednanom zmluvnými stranami, teda na dobu 10 rokov, odo dňa jej zaevidovania. Evidenčný charakter správneho aktu žalovanému neumožňoval iný postup.

46. Podľa § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb.; chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávne v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

47. Proti argumentácii žalobcu, že zákonné ustanovenie § 47 ods. 6 Správneho poriadku neslúži na zmenu obsahu rozhodnutia v prípade, ak sa zmenia pomery, resp. skutkový stav, nemožno nič namietat. Avšak predmetnej žalobnej námietke nie je možné priznať relevanciu, nakoľko opatrenie o určení novej výmery (jej opravou pôvodne uvedenej výmery) v rozhodnutí o určení poľovného revíru nie je predmetom tohto súdneho konania, ktorého predmetom je výlučne žalobou napadnuté opatrenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru „U“. Opatrenie zo dňa 02.10.2017 č. OU-VK-PLO-2017/005814-006, ktorým v zásade došlo k zmene výmery poľovného revíru z 1094,80 ha na 1113,01 ha, a to opravou údajov výmery uvedeného v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru, bolo možné napadnúť preň prípustnými opravnými prostriedkami v zákonom stanovenej lehote. Ak k tomu nedošlo, na opatrenie je potrebné hľadieť ako na zákonné a správne, vyvolávajúce zamýšľané právne účinky. Je preto už irelevantné zaoberať sa vhodnosťou použitia tohto inštitútu upraveného v § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Účinne teda došlo k určení aktualizovanej novej výmery poľovného revíru, čím došlo k zosúladieniu výmery s akou bolo nakladané na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 02.10.2013 a ktorá je uvedená v predmete zaevidovanej zmluvy v čl. II. bod 1) ako posudzovaná náležitosť zmluvy v zmysle § 14 ods. 3 písm. b) zákona č. 274/2009 Z. z.

48. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že orgán verejnej správy riadne nezistil skutočný stav veci, keď sa nezaoberal otázkou, či osoby vystupujúce na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „U“ dňa 02.10.2013 za Pozemkové spoločenstvo - vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec a za Lesnú a pasienkovú spoločnosť Pozemkové spoločenstvo K., boli oprávnené zastupovať jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do poľovného revíru „U“. Tiež namietal ohľadom zúčastnených subjektov na zhromaždeniach vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „U“. Správny súd má za to, že tieto žalobné námietky sú nekonkrétne, nie je možné na základe nich podrobiť opatrenie súdnemu prieskumu, ak žalobca netvrdí, že osoby konajúce za vlastníkov poľovných pozemkov neboli oprávnené zastupovať vlastníkov dňa 02.10.2013, ale namieta len nedostatočné overenie tejto skutočnosti, a to v nadväznosti na ustanovenia zákona č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Z ustálenej judikatúry správnych súdov vyplýva, že rozhodnutia orgánu verejnej správy sa nezrušujú len preto, aby sa zopakoval proces, pokiaľ by to neprivedilo priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu. Primárne však žalobca musí tvrdiť, v čom spočíva nezákonnosť postupu, ako konkrétne boli ním dotknuté práva, v danom prípade porušený zákon. Čo sa týka namietaného nedostatočného overenia, že konajúce osoby boli oprávnené konať za vlastníkov poľovných pozemkov, v zhode so stanoviskom žalovaného správny súd zastáva názor, že ak žalovaný je zároveň orgánom štátnej správy na úseku registrácie pozemkových spoločenstiev, ktorý uchováva a vedie i príslušné zbierky listín, vrátane zmluvy o spoločenstve a pod., postačuje ak v procese overenia nahliadne do týchto inak verejne prístupných listín a nie je potrebné ich kópie/rovnopisy zakladať do administratívneho spisu. Pre úspešnosť žaloby, by žalobca musel konkrétne uviesť, v čom je postup rozporný s obsahom evidovaných listín a tiež v listinách pripojených k žiadosti. Neprináleží ani správne mu súdu namiesto žalobcu tieto skutočnosti vyhľadávať porovnávaním listín, ani v žalobe všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti podľa obsahu administratívneho spisu za žalobcu konkretizovať. Takto uplatnené námietky sú len všeobecným vyjadrením nesúhlasu s opatrením a vyjadrením toho, ako má orgán verejnej správy v zmysle zákona postupovať, čo má pred zaevidovaním preverovať, zisťovať. Žalobca však nenamietala nesprávne zistenia, v čom konkrétne majú spočívať nesprávne závery žalovaného.

49. Vzhľadom na evidenčný charakter preskúmaného individuálneho správneho aktu žalovaného, orgán verejnej správy pri zaevidovaní zmluvy uzavretej podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z. z. skúma len zákonom vymedzené formálne skutočnosti uvedené v ustanovení § 16 ods. 1 citovaného zákona a či nie sú splnené negatívne podmienky evidencii tejto zmluvy. Jedná sa o zjednodušený proces, v ktorom sa síce neaplikuje Správny poriadok (nepočíta s vydaním rozhodnutia s predpísanými náležitosťami, s možnosťou opravného prostriedku v administratívnom konaní), avšak aj v ňom sa vykonáva dokazovanie, hoci len v obmedzenom rozsahu umožňujúcom žalovanému posúdiť splnenie podmienok

pre zaevidovanie. Žalovaný má v kompetencii zaevidovať, resp. nezaevidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru potom, čo preskúma predloženú zmluvu v rozsahu zákonodarcom vymedzených „právných mantinelov“ v rámci ustanovenia § 16 zákona o poľovníctve. Úlohou žalovaného bolo preveriť či zmluvu uzatvorila osoba podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve a či ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, keď obligatórnou súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia. Pred zaevidovaním zmluvy o užívaní poľovného revíru orgán verejnej správy tiež musí overiť, či zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či na užívanie poľovného revíru už nie je zaevidovaná iná zmluva, čo by predstavovalo prekážku pre jej zaevidovanie v zmysle § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.

50. Pre orgán verejnej správy sú relevantné listiny pripojené k notárskej zápisnici a samotná notárska zápisnica, ktorou notár osvedčuje priebeh zhromaždenia. Správny orgán preveruje notársku zápisnicu o priebehu zhromaždenia iba z hľadiska existencie a obsahu zákonom vymedzených kritérií, na základe ktorých notárska zápisnica deklaruje splnenie podmienok upravených v § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, keďže zákon o poľovníctve priamo predpokladá preverenie podmienok pre vykonanie evidencie zmluvy zo strany žalovaného, vrátane skutočnosti, či uzavretie zmluvy bolo na strane vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri prejavom vôle ich nadpolovičnej väčšiny. To, že podmienka, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (prostredníctvom povereného splnomocnenia) je preukazovaná tiež notárskou zápisnicou, vyplýva aj zo záverov rozsudku kasačného súdu sp. zn. 10Sžk/39/2018 zo dňa 27.04.2021 (bod 36). Notár osvedčuje priebeh zhromaždenia, zachyčuje jeho autentický priebeh. Úlohou notára nie je hodnotiť zákonnosť postupu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, či prijatých rozhodnutí. Notárska zápisnica nie je dôkazom, z ktorého by správny orgán bol povinný pri evidencii zmluvy vychádzať (porovnaj závery Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sžk/21/2019 zo dňa 29.09.2021, bod 37). Notárska zápisnica totiž neosvedčuje, že predmetnú zmluvu podpísala zákonom stanovená väčšina, túto skutočnosť má povinnosť preveriť žalovaný. V posudzovanej veci tak žalovaný urobil aj z ďalších podkladov opatrenia, a to technických správ geodetickej spoločnosti Geomerkart s.r.o. so zoznamami vlastníkov v obvode poľovného revíru U. spolu za všetky dotknuté katastrálne územia aktuálnymi k 31.08.2013 a k 31.10.2014, predložených splnomocnení, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení dňa 02.10.2013. Žalovaný podrobil zmluvu v rámci evidenčnej činnosti vlastnému hodnoteniu, t. j. posúdením jej evidencie schopnosti. Žalovaný vo svojom postupe primárne neposudzoval platnosť predloženej mu zmluvy o užívaní poľovného revíru, ale v rozsahu zákonného zmocnenia skúmal len otázku prítomnosti nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru pri rozhodovaní o uzavretí zmluvy. Úlohou správneho súdu nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutia, v danom prípade opatrenia orgánu verejnej správy, teda posúdiť, či orgán verejnej správy rešpektoval zákonom predpísaný postup, teda či konal v súlade s hmotnoprávnymi a procesnými predpismi, či splnil povinnosti ustanovené mu zákonom pri zaevidovaní zmluvy, teda či vec posúdil a rozhodol o nej v rozsahu určených právných mantinelov v zmysle § 16 zákona o poľovníctve. V predmetnej veci v administratívnom konaní žalovaný podrobne preskúmal predloženú dokumentáciu k uskutočnenému zhromaždeniu vlastníkov a vyvodil zrozumiteľný záver o rozhodujúcich skutočnostiach, ktoré prináležalo posúdiť žalovanému. Žalovaný vo svojej evidenčnej právomoci nevybočil z rámca zákona, pričom dôvody prijatého opatrenia zrozumiteľne vysvetlil v opatrení č. OU-VK-PLO-2017/005814-012 zo dňa 31.10.2017. Správny súd v rozsahu žalobných bodov nezistil v tomto smere žiadne porušenie zákona zo strany žalovaného.

51. Dôvodnou nie je ani žalobná námietka, čo do nedostatočného zistenia skutočného stavu veci, pokiaľ ide o preukázanie vlastníckych vzťahov v poľovnom revíri „U.“ v čase uzavretia zmluvy, keď síce obsahom spisu sú dve technické správy spoločnosti Geomerkart s.r.o. so zoznamami vlastníkov, ak sa v spise nenachádzajú výpisy z listov vlastníctva k pozemkom patriacim do poľovného revíru, ale len geodetickou kanceláriou vytvorené súvahy ohľadne jednotlivých nimi vymedzených vlastníkov poľovných pozemkov v predmetnom poľovnom revíre. Preukazovať vlastníctvo k pozemkom patriacim do poľovného revíru „U.“ ku dňu uzavretia zmluvy o užívaní poľovného revíru výlučne z aktuálnych listov vlastníctva je nad rozsah povinností evidujúceho orgánu v zmysle zákona o poľovníctve. Orgán verejnej správy overoval to, čo overovať mal, či hlasujúci mali poverenia neprítomných vlastníkov a či v konečnom dôsledku bola zmluva o užívaní poľovného revíru podpísaná (aj v zastúpení) vlastníkmi spoločného poľovného revíru vlastníacich najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného

revíru. Žalovanému bola dňa 04.08.2017 doručená odpoveď Pozemkového spoločenstva - Vlastnícka spoločnosť Imrov Kopec zo dňa 01.08.2017, prílohou ktorej boli plnomocenstvá, na základe ktorých boli vlastníci zastupovaní na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri „U.“ dňa 02.10.2013 v členení podľa splnomocnencov s uvedením splnomocniteľov a tiež doklady preukazujúce vlastníctvo jednotlivých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri U. ku dňu 26.09.2013, t. j. 6 dní pred konaním zhromaždenia dňa 02.10.2013, podľa katastrálnych území: U., U., K., A. a Q.. Žalobca neuviedol konkrétne, že by dodatočne predloženými listinami nebola preukázaná podmienka podpísania zmluvy vlastníckmi spoločného poľovného revíru vlastníckmi najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, resp. že uznanie splnenia tejto podmienky žalovaným je v rozpore s predloženými listinami, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a v čom by tento rozpor mal konkrétne spočívať. Žalobca proti meritórnym dôvodom záveru žalovaného nebrojil.

52. Pokiaľ žalobca poukázal na odlišný postup žalovaného vo veci, v ktorej opatrením č. OU-VK-PLO-2019/000451-017 zo dňa 06.03.2019 nezaevidoval zmluvu o užívaní iného poľovného revíru, keď neakceptoval technickú správu tej istej geodetickej spoločnosti, ktoré opatrenie bolo predmetom súdneho prieskumu správnym súdom pod sp. zn. 24S/54/2019, správny súd uvádza, že žalobca síce poukazuje na rozdielny postup v konaní žalovaného, avšak neuviedol, v čom sú skutkovo zhodné veci, keďže sa dožadoval rovnakého postupu. Správnemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že sa jednalo o odlišnú skutkovú situáciu v predmetných konaniach, keď k nezaevidovaniu zmluvy žalovaným došlo z dôvodu, že chýbali podklady ohľadom jedného katastrálneho územia, tiež z dôvodu, že v tam posudzovanom prípade boli uzavreté dve zmluvy o užívaní poľovného revíru, a nie primárne z dôvodu samotného neakceptovania technickej správy geodetickej kancelárie. Za relevantné však správny súd považuje to, že v tomto preskúvanom prípade v rozsahu žalobných bodov bol žalovaným dodržaný zákonný postup pri vydaní žalobou napadnutého opatrenia.

53. K názoru žalobcu, že žalovaný nepostupoval v súlade s právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku (v spojení s rozsudkom kasačného súdu), správny súd uvádza, že orgán verejnej správy je v ďalšom konaní viazaný vysloveným právnym názorom súdu podľa § 191 ods. 6 SSP. Táto viazanosť nie je však absolútna a platí do nezmenenia sa rozhodnej skutkovej a právnej situácie. V prvom rade správny súd poukazuje na to, že opatrenie žalovaného zo dňa 12.01.2015 o zaevidovaní zmluvy bolo zrušené v zmysle § 250j ods. 3 O.s.p. z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti, pretože nebol súdu predložený kompletný administratívny spis, čo súdu neumožňovalo realizovať plnohodnotný súdny prieskum a s tým súvisiaceho dôvodu v zmysle § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. Opatrenie nebolo zrušené v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v ďalšom konaní po zrušení opatrenia v zásade postupoval v intenciách správneho súdu a zabezpečil ďalšie podklady za účelom odstránenia vytknutých väd súdom, najmä preverenia zákonom vymedzených formálnych skutočností v zmysle § 16 zákona o poľovníctve, a to otázky uzavretia zmluvy vlastníckmi spoločného poľovného revíru vlastníckmi najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a za účelom odstránenia rozporu vo výmere poľovného revíru, keďže opatrením zo dňa 12.01.2015 došlo k zaevidovaniu zmluvy o prenájme poľovného revíru s väčšou výmerou ako bol poľovný revír pôvodne uznaný rozhodnutím Lesného úradu Veľký Krtíš sp. zn. Poľov.-104/35/1994 zo dňa 10.10.1994. Vytknuté vady boli odstránené a zaevidovaniu zmluvy dňa 31.10.2017 už nebránil ani údaj o poľovnom revíri uvedený v čl. II. bod 1 zmluvy, ktorý korešponduje s rozhodnutím o uznaní poľovného revíru v spojení s opatrením zo dňa 02.10.2017 pod č. OU-VK-PLO-2017/005814-006, ktorým došlo k určeniu novej výmery. Správny súd preto zastáva názor, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu ustanovenia § 191 ods. 6 SSP.

54. Z dôvodov vyššie uvedených správny súd po preskúmaní napadnutého opatrenia v rozsahu žalobných bodov ohľadom tvrdení nezákonnosti uplatnených v žalobe zistil, že žaloba nebola dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

55. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. c) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

56. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP). Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.